

[M. Larsen.]

1934 overdrog Statsministeriet et amerikansk Selskab ved Ingeniør Ravlin en tidsfristet Eneret til Undersøgelse af Danmarks Undergrund. I Januar 1935 stilledes i Udsigt Eneretsbevilling til Indvinding af Raastoffer i Danmark for 50 Aar frem i Tiden, saafremt der fandtes noget af de i Eneretsbevillingen nævnte Raastoffer. Der blev indsamlet en hel Del Materiale i Harte, og en Del Mennesker kom i Arbejde. Man borede og borede i et Par Aar og kom ned i ca. 1 200 m Dybde uden at finde noget. Men endelig den 17. November 1936 meddelte Ravlin, at han den 13. November havde fundet Salt.

Umiddelbart efter begyndte Rygterne at svirre i den Anledning, idet det blev paastaet, at Saltfundet var et Falsum. Efter Arbejdernes Udsagn var der den 12. November givet Ordre til at rense Kærneboret og lægge det frem i Ingeniør Ravlins Arbejdsrum. Næste Morgen, altsaa den 13. November, var Ingeniør Ravlin mødt op, forinden Arbejderne kom paa Arbejdspladsen, og mod Sædvane samlede han selv Kærneboret. En af hans Medhjælpere har udtalt, at han havde set Ingeniøren stoppe en Saltklump i Kærneboret og derefter smøre Hullet til med Ler. Da Kærneboret om Aftenen blev taget op, fandtes Saltklumpen. Det er senere konstateret, at Firmaet havde købt en Klump Salt i Odense. Boringerne blev derefter standset, og man forsøgte at trække Borerørene op. Den største Del af Rørene blev siddende i Jorden, da de sprang ved Optrækningen.

Imidlertid blev den 7. Februar 1938 udstedt Eneretsbevilling til Ravlins Firma til Indvinding af Raamaterialer i Danmarks Undergrund. Denne Eneretsbevilling støttede sig til Saltfundet den 13. November 1936, og det, det gælder om at bevise, er, at dette paastaede Saltfund er et Falsum, i saa Tilfælde vil Eneretsbevillingen kunne erklæres ugyldig.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Einar Simonsen: Ogsaa jeg kan anbefale Lovforslaget om Forlængelse til det Tidspunkt, der er Tale om.

Boeck-Hansen: Vi fra vort Partis Side maa meget beklage, at det er nødvendigt at fortsætte med denne Lovgivning, men det synes jo altsaa at være nødvendigt, ganske sikkert fordi de Undersøgelser, som er i Gang, gaar langsomt. Det er forstaaeligt, at de gaar langsomt, for der skal megen Tid

dels til at faa Afhøringerne gennemført og dels til at faa Sandheden ud af visse Mennesker. En enkelt Mand er tilbøjelig til at sige det ene den ene Dag og noget andet den anden Dag, og saa er det jo ikke saa let at finde ud af, hvad han egentlig mener. Endelig er det rent videnskabeligt en langvarig Historie, saa vi maa erkende, at det er meget vanskeligt at komme til Bunds i Sagen. Derfor gaar vi med til en Forlængelse af Loven, dog er vi meget glade ved, at den ikke skal forlænges længere end til den 1. November, da vi mener, at Tiden allerede er langt fremskreden, og at det er paa allerhøjeste Tid at komme til Bunds i denne hemmelighedsfulde Sag. — man kan vist roligt betegne denne Sag som en meget hemmelighedsfuld Sag!

Hermed kan jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Kristian Nygaard: Det maa erkendes, at Forholdene udvikler sig langsomt i denne meget betydningsfulde Sag. Det radikale Venstre kan imidlertid, som Sagen fremdeles ligger, anbefale den Forlængelse af Loven, der her er Tale om.

Hans Hansen (Rørby): Vi fra Retsforbundets Side stemte ved Lovens Behandling i 1932 imod dens Gennemførelse, fordi vi var imod, at Udnyttelsen af Værdier i Danmarks Undergrund blev overdraget et udenlandsk Selskab. Det er beklageligt, at denne Lov nu skal forlænges, men efter de Forhold, som er omtalt af den ærede socialdemokratiske Ordfører, de særlige Forhold, som nu er kommet frem, vil vi ikke modsætte os, at Loven forlænges, men vi vil undlade at stemme om Lovforslaget.

Ministeren for offentlige Arbejder (Carl Petersen): Jeg takker Ordførerne for den velvillige Modtagelse af Forslaget. Ogsaa jeg beklager, at det skal være nødvendigt at bede om Lovforslagets Udsættelse endnu en Gang, men jeg har Indtrykket af, at man fra alle Sider er enig om, at som Sagen nu engang ligger, maa Undersøgelsen føres til Bunds, før man kan naa til endeligt Resultat.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.